

О. Да отиде при духовния отецъ, на който да исповѣда сячкытъ си грѣхове, безъ да скрие най малкыя отъ страхъ, или срамъ, да го увѣри че са покая, и той, ако грѣховетъ му сѣм лѣкы, прощава ги и дава дозволеніе на исповѣданыя да са причасти; ако грѣховетъ му сѣм голѣмы, за- прещава му, додѣто да извърши черковнытъ нака- занія, съ които го задлъжава духовника.

П. *Нужно ли е за спасеніето тайнството на причащеніето?*

О. Христіанинътъ не може са спаси ако са не причасти съ тайнството на причащеніето, но трѣба да са приготви, както предрекохмы, щото колко- то полза причинява святоото причащеніе на тогози който го приема достойно, толкова повече пагуба причинява на тогози който го приема недостойно.

П. *Кое е четвъртото тайнство, и какъвъ е разумътъ му?*

О. Четвъртото тайнство е покаяніето или исповѣданіето. Въ туй тайнство който исповѣда грѣховетъ си и са покае отъ дълбочината на душа- та и сърцето си за тѣхъ, призовава благоутробіе- то Божіе, и приема чрѣвъ священника отъ Бога прощеніе на грѣховетъ си.

П. *Отъ кого има священникътъ дозволеніе да прощава грѣхове?*

О. Священника зема туй дозволеніе отъ еписко- па, който го има по предаванье отъ апостолытъ. А на апостолытъ туй дозволеніе го даде самъ-си Господь нашъ Исусъ Христосъ.

П. *Кое е петото тайнство и кой му е разумътъ?*

О. Петото тайнство е священството, и въ туй